

Cena časopisu Život

Cena časopisu Život putovala do rúk dokumentaristu a cestovateľa **PAVLA BARABÁŠA**, ktorý sa v posledných svojich filmoch vracia čoraz častejšie do slovenských veľhôr. Naposledy snímkou Hľadači tieňa o jaskyni v útrobach štítu Javorinská Široká či seriálom Príbehy tatranských štítov. Cudzina ho už neláka? „Pri každej ceste sa snažím objavovať nové veci, aj v zahraničí, ale mám pocit, že i tu na Slovensku je stále čo objavovať. Navyše, práca na domácej pôde je oveľa ťažšia. Hory v Himalájach ľudia až tak nepoznajú, ale Tatry, tie poznáme všetci a máme

tu veľa odborníkov, preto musíte byť exaktní a oveľa viac dôslední, inak vám to neodpustia.“ Cena, ktorú za prácu na nich dostal, ho potešila: „Prekvapilo ma to, nečakal som to, neveril som, že sa ocitnem medzi osobnosťami televíznej obrazovky, keďže ja som skôr človek pracujúci za kamerou.“ Navyše, ako prezradil, čas na sledovanie televízie príliš nemá. „Tým, že viackrát do roka pracujem na nejakom filme, sedím veľa času v strižni. Preto, keď si potrebujem oddýchnuť,

Cenu odovzdala šéfredaktorka časopisu ŽIVOT RENÁTA KLAČANSKÁ.

rád odídem preč od všetkej technológie. Zbalím si tie najnevyhnutnejšie veci a idem sa túlať do pralesa alebo do Antarktídy, kde si vyčistím hlavu a upracem v rebríčku hodnôt.“ A čo konkurencia? Vzhľadom na dostupnosť

cestovania i technológií pribúda čoraz viac ľudí, ktorí sa snažia vybrať rovnakou cestou v živote ako on. Ako sa na ňu pozerá? „Vážim si všetky expedície i projekty, ktoré nejdú po vychodených chodníkoch, ale hľadajú si svoju vlastnú cestu. To je pre mňa hodnota, ktorú si vážim a vzdávam jej hold. Ale ak niekto chodí s cestovkami a robí o tom

dokumenty, to pre mňa nie je konkurencia,“ zhodnotil filmár, ktorého na druhý deň po OTO-ví čakal výstup na Javorový štít. Momentálne totiž vo Vysokých Tatrách nakrúca dokument o horelezeckve.

im ide. Nechcem sa rozhodovať len na základe pár článkov alebo podľa toho, čo tí ľudia hovoria na bilborde. Chcem vedieť, za čím si naozaj stoja,“ vysvetlila. V USA sa na voľbách tiež pre vek ešte nezúčastnila – tam môžu hlavu štátu voliť iba občania starší ako 21 rokov. Na Slovensko ju to síce ťahá čoraz viac, navyše si zlepšila aj slovenčinu, zbavila sa amerického prízvuku. „To je zásluha môjho priateľa, ktorý pochádza z Liptova,“ povedala na adresu Martina Haricha. Celeste sa stala opäť víťazkou vo svojej kategórii. Nečakala to, preto nemala pripravenú ani rozsiahlu ďakovnú reč. „Je to nečakaný úspech. Cenu som priala Nele Pociskovej, lebo ona bola viac v televízii, navyše je to ‚namakaná‘ baba, herečka, speváčka aj tanečnica.“

Neuraziť divákov

Hrdinku Búrliavého vína sme na afterpárty nestretli. Chýbala aj pri preberaní ceny pre najlepšie seriál roka. Hoci ten patrí medzi najsledovanejšie, jeden z jeho protagonistov Ján Jackuliak tvrdí, že tempo nakrúcania sa pomaly podpisuje pod samotnú kvalitu. „Podľa mňa by sa malo natáčanie načas stopnúť a znovu naštartovať. Bol by som totiž rád, ak by sme ako tím dokázali vyrobiť niečo, na čo sa budeme pozeráť nielen tak, že to zarába, ale že naša práca má aj nejaký význam. Nerád by som sa dostal do štádia, že začneme urážať divákov. Ja som hral v českom seriá-

li Vyprávěj, ktorý neskôr získal cenu v Cannes, nerozumiem, prečo by sme nemohli taký seriál nakrútiť aj u nás,“ skonštatoval herec, ktorý prišiel v sprievode novej priateľky Martiny. V podobnom duchu na úspech seriálu zareagoval aj jeho kolega Juraj Loj. „Som rád, že náš seriál dostal ocenenie, je to odraz toho, že naša práca nevyšla navnívoč a že ľudia majú radi tento druh zábavy. Ale prikláňam sa k tomu, čo povedal Roman Polák, že by sme mali urobiť krok späť, aby sme mohli vykročiť o kúsok ďalej.“

Jasno majú aj v tom, koho pôjdu voliť. Jackuliak: „Pre mňa je dôležité to, čo sa im dá vyčítať z očí. Kým pán Fico je pre mňa človek, ktorého pohľadu neverím, v Kňažkových jednoznačne vidím, že je dobrý herec. V očiach pána Procházku nevidím nič zlé, preto pôjdem voliť jeho, navyše si myslím, že v prezidentskom úrade je potrebná mladá energia.“ Juraj Loj pre zmenu tvrdí: „Myslím si, že riadiť náš štát by mal taký človek, ktorý keď sa pozrie do zrkadla, nevidí seba, ale slovenský znak.“

Idealistka

Viac myslieť na ľud ako na seba. Tak vidí ideálneho prezidenta úradujúca miss Karolína Chomisteková, ktorá má skúsenosť s reprezentáciou našej krajiny v zahraničí, a tak nás zaujímalo, čo si myslí o tom, ako by mal prezident vyzeráť. „Človek v tomto postavení má veľkú zodpoved-

nosť, mal by sa rozhodnúť tak, aby to bolo dobré pre väčšinu, nielen pre jednotlivcov. Viem, že som idealistka, ale všetko sa deje pre niečo, všetko má nejaký zmysel, hoci sa to odzrkadlí až v ďalších rokoch, verím však, že tie voľby dopadnú dobre.“

Ja ešte budem robiť!

Do Siene slávy v tomto ročníku vstúpil herec Juraj Kukura. Muž, ktorý má povest tvrdého a, ako on sám poznamenal, arogantného a namysleného, sa ukázal v inom svetle. Zrazu sme ho videli dojatého, s leskom v očiach. Keď sme spomenuli slzy, spýtal sa, či sme ich naozaj videli. Videli, sedeli sme priamo pod javiskom. „Je to veľká vec. Musím sa poďakovať redakcii časopisu Život, že sa na takej-

to akcii spolupodieľa. Áno, bol som dojatý, ale na druhej strane aj smutný. Nie je to také jednoduché, keď sa dostanete do Siene slávy. Je to, akoby ste niečo opúšťali, akoby sa počítalo, že už toho veľa neurobíte. Ale ja ešte chcem robiť, mám toľko plánov do budúcnosti! Som stále pri sile a pracujem ďalej!“ Ani pri ňom sme si neodpustili otázku o voľbe hlavy štátu. „K tejto téme poviem len jednu vetu. Nie je z mojej hlavy, niekde som si ju prečítal. Cez demokraciu sme si vybojovali právo rozhodovať o našom osude. A ten, kto nevolí, ohrozuje demokraciu. Bodka. Nemám k tomu nič viac dodať.“

MONIKA MACHÁČKOVÁ,

LENKA JURÍKOVÁ,

FOTO: PETER KORČEK

CELESTE BUCKINGHAM v zákulisí. Ešte netušila, že sa v speváckej kategórii dočká víťazstva.